

Merhaba Kristi

– ErtğrulErdoğan · 20 Şubat 2016

Kristi, Őu anda kim bilir nerelerdesindir? Ne iŐ yaparsın, hayatta mısın, öldün mü, bilmiyorum. 1975 yılından sonra uzun yıllar haber alamadım. Ama yıllar öncesinden yazdığım gibi sana yine bir Şeyler yazmak istedim.

Kristi, kim mi? Gençlik dönemlerinde Şimdi ki gibi Facebook ve sosyal ağlar yoktu. O yıllarda İngilizcemizi geliŐtirmek adına “PEN FRIEND” yani “Kalem ArkadaŐlığı” diye bir sistem vardı. Mahalledeki arkadaşlarımızla birlikte ben de Finlandiya’dan bir arkadaş seçtim. O dönemlerde öğrendiğimiz Mr. Brown İngilizcemiz ve sözlük yardımıyla çat-pat bir Şeyler yazdık. Cevaplarını da heyecanla bekledik. Mektuplarımda Kristi’ye kendimi tanıttıktan sonra ülkemın doğasını, güneŐin bolluğunu ve insanlarımızın sıcakkanlığını anlatmıştım. Kasetlere doldurduğumuz seslerimizle selamlarımızı gönderdik. KarŐılıklı gönderdiğimiz hediyelerle mutlu olmuşuk. Onun gönderdiği mumu hala saklarım. Umarım o da benim havlumu saklıyordur...

Şimdi ona yıllar sonra bir mektup yazmak istiyorum. UlaŐır mı bilmiyorum ama dünya küçük. Belki sözcükler, bir kuŐun kanadında sınırların özgürlüğünü aŐtıktan sonra yaŐıyorsa Kristi’nin kulaklarına, yaŐamıyorsa da mezarına fısıldar...

Sevgili Arkadaşım Kristi,

O dönemlerde sana anlattığım gibi değil ülkem. Gerçi o dönemlerde de ülkemde sağ-sol diye yabancıların kışkırtmasıyla insanlarımız birbirine girmişti ama bugün ki gibi savaŐ ortamını hiç hissetmemiştik.

Senin ülken Őu anda nasıldır tahmin edebiliyorum. Ülkenizin demokrasi anlayıŐı ve basına olan özgürlüğü ile yaŐam kalitesinin yüksekliği konularında dünyada yapılan istatistiklerde önde olduğunuzu izliyorum. Bu yönden ülkenizi ve halkınızı tebrik ediyorum. Tabi ki bunu kolay elde etmediniz. Sizler de 1 ve 2.

Dünya SavaŐı öncesi ve sonrası dönemlerinde çok çektiniz. Ülkenizi bataklıktan ve cahillikten bir avuç Fin aydını ile Johan Vilhem Snellman’ın verdiği 1800 yılları sonundaki eğitim mücadeleleri takdire Őayandır. Hatta bu aydınların mücadelesini anlatan Grigory Petrov’un “Beyaz Zambaklar Ülkesi” adlı kitabı büyük kahramanımız Atatürk, Harp Okulları’nda okutulmasını tavsiye etmişti.

Evet, Őu anda Ortadođu’nun ne halde olduğunu sizler özgür basınınızdan daha farklı izliyor olabilirsiniz. Türkiye dâhil birçok Ortadođu ülkesi tam bir karıŐıklık içinde! Yabancı güçlerin Őekillendirmeye çalıştıkları bu coğrafyada mezhep çatıŐması üzerinden örgütlerin cirit attığı ve Müslümanların Müslümanı nasıl yok ettiğini, vahŐice birbirlerinin kafasını nasıl kesip videolarıyla İnternet üzerinden servis ettiklerini umarım seyretmemişsinizdir. Çünkü insan olanın o sahneleri seyretmesi hiç de kolay değildir.

Ülkemde bu karışıklıktan nasibini almaya başladı. PKK terör olaylarının arttığı ülkemizde “Barış Süreci” diye bir iki seneye kadar rahattık. Ama gelin görün ki, terörist örgütler bu dönemden faydalanarak ülkemizi bomba yuvası ve silah deposu haline getirmiş. Hatta ilçe ve şehirlerin mahallelerinde hendekler kazıp tonlarca patlayıcıyı buralara yerleştirmişler. Şimdi, onlar bunları yaparken, hiç mi halktan emniyet kuvvetlerine haber vermemişler. Veya o bölgenin yöneticileri veya emniyet kuvvetleri bunları engellemedi mi? diyeceksin... Neyse o sorunun yanıtını da İktidara bırakalım zira onların yanıtlaması gerekiyor. Şimdilerde Güney Anadolu Bölgemizdeki bazı İl ve İlçelere yerleşen teröristlere karşı operasyonlar emniyet kuvvetlerimizce hala devam etmekte. Ederken onlarca şehit de vermekteyiz.

Senin ülkende basın nasıl? Dur dur sen yazma, ben tahmin edebiliyorum. Her gazeteci özgürce istediğini yazabiliyor değil mi? Öyle yazısından dolayı tutuklama filan da yoktur. Değil mi? Burayı hiç sorma. Yazarlar kalemleriyle yazılarına nasıl şekil vereceklerini şaşırıyor. ‘Onu yazsam suç olur, bunu yazsam suç olur’ diye özgürce yazmakta oldukça zorlanıyorlar. Biz de medya ikiye ayrıldı. Bir iktidardan yana olan yandaş denen medya, diğeri de muhalif olanlar. Yandaş olan medya bal kaymak, iktidarı öven gazeteler ödül alır. Gazetelerinde devletin boy boy reklamları ile köşe olurlar. Patronları da ihale alır. Muhalif medyaya ise zırnık koklatılmadığı gibi, yazılarından dolayı iktidardan gelen baskı ile ya gazeteciler işlerinden olur, ya da açılan tazminatlarla boğuşmak zorunda kalır. Bazen de gazetelerine maliyeciler çay içmeye gelir!

Yazdıklarına şaşırдың değil mi? Bizim ülkemizde öyle cahil bir kesim var ki? Daha iki kelimeyi bir araya getiremeyen, eline ne kitap ne de gazete almış, yalnızca TV’lerde dizilerin peşinde koşan ve yandaş yayın kuruluşlarının söylemleriyle beyinlerini doldurup sonra da seçim zamanında meydanlarda yalan yanlış söyleyen partililerin kul kölesi olup onlara oy verenler çoğunluktadır.

Sana o yıllarda ülkemizin o eşsiz doğasından bahsetmiştim. Dağlarını, ovalarını, ormanlarını ve denizin güzelliklerini anlatmış, hatta oralardan resimler de göndermiştim. Şimdi maalesef ülkemizin doğası şirketlerin maden aramaları ve taş ocakları nedeniyle tahrip edilmekte. Birçok orman saçları dökülmüş kel gibi sıyrılmaya başladı. Hani sana anlattığım o romantik yağmurlar artık yok. İnsanoğlu dünyayı tahrip edince iklimlerde değişti. Yağmurlarda şiddetlendi, doğa, öfkesini insanlardan alıyor. Önüne kattığı masum insanları sürükleyip götürüyor... Ama bu zemini hazırlayanlar kendilerine çok güvenli yerler seçmişler. Bakalım, Allah huzurunda ne yapacaklar?

Kristi, gazetelerde bazen gözüme çarpıyor. İngiltere Başbakanı metroda halkla beraber görünüyor. Buna rağmen kimse ilgilenmiyor, herkes elindeki kitapla meşgul. Belçika veya sizlere yakın ülkelerdeki Başbakanlar da işlerine bisikletle gidip geliyormuş. Sizin ülkenin Cumhurbaşkanı veya Başbakanı da böyle mi? Bu konuda biraz yazar mısınız? Şimdi sizin ülkede nasıl diyeceksin? Ama ben biliyorum ki, bunu özgür basınınızdan mutlaka okumuşsundur. Bizdeki yöneticiler Cuma namazına veya bir yerden bir yere giderken arkasında bir Mercedes kuyruğu olur, inan seyretmesi dakikalar alır! Korumalar mı? Onun sayısını hiç sorma!

Geçenlerde yine bir gazetede okumuştum. Sizin ülkenizde Diş Fakülteleri kapanıyormuş! Arkadaşım olur mu öyle iş! Bizim ülkemizde diş doktorlarına çok ihtiyaç var. Halk bütün bu olumsuz gelişmelerden dışını sıkı sıkı dişlerini yok etti. Şimdi de Aile Hekimlerinden sonra, her ailenin 'Diş Hekimi' olacakmış. Aslında güzel uygulama değil mi? Keşke küçük yaşlarda dişlere sizler gibi önem verseydik de, bu kadar masrafa ülke olarak girmeseydik. Artık yeni yeni şehir hastaneleri açıyoruz. Toplum maalesef hasta durumda... Yeni yeni hastanelere çok ihtiyaç var. Düşünebiliyor musun, yılda 660 milyon kez hastaneye gitmişiz! Yani sizin nüfusunuzun tam 12 katı insan hastanelerde çare aramış. Hatta bir yılda acile giden insan sayısı 100 milyonu geçmiş! Sahi siz sağlıklı toplumu nasıl yarattınız? Bana yazar mısın?

Sizin ülkenizde çalışanların durumu nasıl? Aldıkları maaşlar veya gelirleri ay sonunu getirmeye yetiyor mu? Asgari ücret kavramı ve taşeron durumu sizde de var mı? İşçilerinizin sendikalaşma durumu nasıl? Biz de 11 milyonu geçkin işçi var ama onda biri ancak yani 1 milyondan fazla sendikalı var... Niye mi az? Patronlar böyle istiyor ve çalışanlar işten atılma korkusu ile haklarını artık aramakta zorlanıyorlar. Aradıklarında da ne yazık ki iktidarın biber gazı ve polislin copuyla karşı karşıya kalıyorlar... Zaten sokakta haklarını arayanlar da pek kalmadı sayılır. Ücretlerin azlığından çalışanlar, yetmeyince bu açıklarını bankalardan borç alarak kapattılar. Bankalar leblebi gibi kredi kartı dağıttı. Hazırlıksız yakalananlar bilinçsizce borçlandılar. Borçlandıkça bankalara koştular. Borçlarını borçla kapattılar. Şu anda ülkenizin beşte biri insan yani 1 milyon 300 bini geçmiş durumda... İcralık dosya mı, onu da hiç sorma...

Kristi, senin ülkende kadının hakları nasıl? Sana o yıllarda bu konulardan hiç bahsetmemiştim. O yıllarda da özellikle doğu bölgelerimizde kadının adı yoktu. Ve hala da yok... Son yıllarda kadına şiddet öylesine arttı ki, anlatamam. Haberlerde artık trafik kazaları gibi kadının öldürülmesi toplumca kanıksandı. Kadın kuruluşları da yürüse, Bakanlıktan acil durum butonu da çıkartılsa kadına şiddetin önünü alamadık. Bu konuda zaten ne televizyonlarda ne de başka platformlarda ciddi bir tartışma yapmıyoruz. Toplum televizyonlarda seyredip geçiyor. Onların daha önemli konuları var. Mesela, Başkanlık konusu şu sıralar revaçta. Onunla yatıyor, onunla kalkıyoruz... Neyse bu Başkanlık konusunu bir kenara bırakalım. Biz onu içimizde halletmeye çalışacağız. Gelişmeleri özgür basınınızdan duyarsınız...

Arkadaşım, mektubunu daha fazla uzatmayım. Daha adalet, eğitim gibi önemli konular vardı. Ülkemde de sorunlar bitmiyor. Keşke sana güzel şeyler yazabilseydim. Ama ülkemizin şu andaki durumu maalesef bu... Türkiye'ye gelmek istersen bekleriz. Bunları okuduktan sonra sakın için kararmasın. Güzelliklerimiz hala bitmedi. İnsanlarımızın sıcakkanlılığı ve barıştan yana olan umutları hiç bitmedi...

Güzel günlerde buluşmak ümidiyle sana ve ülkeneye selamlar...

Ertuğrul Erdoğan
Şubat 2016/Bursa